

Devlet Adaletsizliktir

Meydan Gazetesi

06.09.2012

Devlet kaynağını, adaletsizliklerden alır. Dolayısıyla adalet kavramı, devletin, zenginlerin ve onların meşru kurumlarının ezilenlere bahşedebileceği bir kavram değildir.

Dün efendilerin saraylarında kan kokan mermerlerden gelen adalet, bugün adliye saraylarında silahların, katliamların ucunda ve bütün bunları meşru kılan hukuk sisteminin içinde yeni kurbanlarını arıyor.

Adaletin, devletin saraylarında kendini gösterdiğini ne zaman gördük? Eşitsizliğin, zulüm ve katliamların failleri, yalnızca kendilerine adildir. Kendileri dışındakini yok sayarak var olanların kanunları, sadece ezenlerin tarafındadır.

Devlet saraylarından mı çıktı adalet ki; şimdi adliye saraylarında yerini bulsun?

Bir Ermeni'yi organize bir şekilde katleden ve katliamın tetikçisi faillerine adaletini gösteren devlet, Pozantı'da çocuklara yönelik cinsel saldırıları sahiplendiğinde, Kürtlere yönelik tutuklamalarında, devrimcilere yönelik yıldırma niyetli, uzun süreli ceza infazlarında gösterdi adaletini.

Dersim'den Ortaca'ya, Elbistan'dan Kırıkhan'a, Malatya ve Maraş'a, Çorum'a, Sivas'a, Gazi'ye, Ranya'ya Roboski'ye... Devlet katlettikleriyle gösterdi kendi adaletini. Devletin adaleti, Engin Ceber'di, Uğur Kaymaz'dı, Baran Tursun'du, Solin Bebekti. Bu katliamların nedeni devletin adaleti değil mi?

Sistemli bir şekilde yok edilmeye çalışılan insanlara, bu katliamların failleri yargıç olur mu?

Adaleti yaşamlardan söküp alan devlet, kendi tekeline aldığı bu kavramı istediği ve işine geldiği şekilde kullanırken, "hak ve adalet" devletin zulümlerine birer sıfat oluyor.

Yaşama karşı yapılan her saldırı karşısında, baskı ve zorbalık karşısında, adalet ve özgürlük için verilen mücadelelerle adalet gerçekten adalet olacak.

Anarşist Kütüphane

Meydan Gazetesi
Devlet Adaletsizliktir
06.09.2012

Bu yazı Meydan Gazetesi'nin 1. sayısında yayımlanmıştır.

tr.anarchistlibraries.net